

1) To make the qualification exam for acquiring the right to practice law in Ukraine more demanding and difficult to create a situation where only really professional lawyers will have the right to get the licence. This will reduce the quantity of unskilled attorneys-at-law and increase the demand to professionals and to the law career in general.

2) Differentiate the exams which a lawyer should pass in order to the sphere which he/she will work in. This will create more job offers because we wouldn't have a lot of general specialists.

3) Set a limit of attorneys-at-law quantity who can pass an exam in one year, this in the example of South Korea, will increase the professionalism of specialists.

References:

1. Law and society in Korea: In Seop Chung, Law Research Institute, Seoul National University, Korea; *Edited by Seung Wha Chang and Won-Mog Choi, by Hwa-Jin Kim, by Hyunah Yang*; page 161.

2. West, James M. and Edward J. Baker (1991), 'The 1987 Constitutional Reforms in South Korea: Electoral Process and Judicial Independence', in William Shaw (ed.) *Harvard Human Rights Yearbook*, p. 139.

3. ATTORNEY-AT-LAW ACT No. 8321, Mar. 29, 2007; electronic access: https://elaw.klri.re.kr/eng_service/lawView.do?hseq=766&lang=ENG.

4. Korean Bar Association history and background; electronic access: <https://www.koreanbar.or.kr/eng/pages/about/overview.asp>.

5. Code of Ethics for Attorney-at Law adopted by Korean Bar Association on 12.07.2018.

Supervisor: *Candidate of Law, Associate Professor of the Department of Organization of Judicial, Law Enforcement Bodies and Advocacy of the National University "Odessa Law Academy", Associate Professor, Kovalchuk Inna Serhiivna*

Розсоха Д.О.

*студентка 1-го курсу магістратури
факультету прокуратури та слідства (кримінальної юстиції)
Національного університету «Одеська юридична академія»*

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ АДВОКАТА В УКРАЇНІ

В умовах побудови і розвитку демократичного суспільства надзвичайно важливим є питання правопорядку. Особи, які вчиняють діяння, що

суперечать нормам законодавства повинні нести відповідальність. Стосується це як пересічних громадян, посадових і службових осіб, так і осіб, які здійснюють адвокатську діяльність.

Згідно з положеннями українського законодавства, а саме Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 5 липня 2012 року адвокат зобов'язаний здійснювати свою діяльність згідно з принципами верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів [1]. Численні дослідження науковців, щодо засад здійснення діяльності адвоката, зокрема Бакаянної, дають можливість стверджувати, що норми, які стосуються принципів також закріплені і в документах міжнародно-правового характеру, а саме в Хартії основних принципів європейської юридичної професії від 25.11.2006 року, яка прийнята Радою адвокатських асоціацій та правничих товариств Європи. Акт закріплює такі основоположні засади, як справедливе ставлення до клієнта у питаннях винагороди; повага до професійної таємниці; професійна компетентність адвоката; повага до колег по професії та ряд інших [2].

В разі порушення встановлених правил для останнього будуть наставати негативні наслідки у вигляді притягнення його до дисциплінарної відповідальності. Розділ VI Закону встановлює загальні вимоги, підстави такої відповідальності, строк та види стягнень, а також ряд інших положень, що стосуються дисциплінарного провадження проти адвоката за вчинені ним діяння.

Зміст скарг, які подаються до кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури на дії вчинені адвокатами в ході їх професійної діяльності частіше за все складають зауваження і питання щодо невиконання, чи неналежного виконання адвокатом своїх професійних обов'язків, затягування розгляду справ, поведінки адвоката в суді, яка суперечить законним вимогам, вчинення дій, які мають наслідком тиск на свідків та інших осіб, а також отримання гонорару від клієнта без відповідного комплексу послуг взамін на ті, які були обумовлені в договорі та ряд інших порушень зі сторони адвоката [3].

Окрім Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» ще однією гарантією можливого притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності є договір, укладений між адвокатом, з однієї сторони, та клієнтом, з іншої, про надання правничої (правової) допомоги. В договорі зазвичай вказуються умови і порядок надання відповідних послуг, а також види забезпечення виконання договірних зобов'язань у вигляді суті і розміру відповідальності адвоката перед клієнтом за вчинені ним дії.

Слід зазначити, що існування вище перелічених інструментів притягнення до відповідальності осіб, які здійснюють професійну адвокатську діяльність, хоча і регулюють даного роду питання, проте не є стовідсотково повними і дієвими. В нормативно-правових актах України усе ж відсутнє вичерпне

закріплення повноцінної системи критеріїв, на основі яких можливо було б оцінити багатогранні аспекти професійної поведінки адвокатів, а також питання спеціального захисту представників адвокатської професії.

Доцільно буде звернути увагу на досвід іноземних країн в створенні нормативно-правової бази, яка регулює діяльність апарату адвокатури, та, зокрема, відповідальності адвокатів. Багатими на такі норми є законодавства Франції, Іспанії, Великої Британії, Німеччини, Австрії.

В законодавстві Англії існують Нові стандарти умов надання юридичних послуг адвокатами, які були створені та затверджені в 2013 році. Згідно цього документу клієнту надається право притягнути адвоката вищого рангу до дисциплінарної відповідальності в судовому порядку за порушення умов договору, що буде мати наслідком також і покладення на останнього оплати всіх понесених судових витрат, а також і адвоката нижчого рангу, який буде зобов'язаний відшкодувати збитки [4], [5].

Також уваги заслуговує і законодавство Італії, Франції і Німеччини та ряду інших країн, де існують положення, що стосуються страхування відповідальності адвокатів в ході здійснення їх діяльності. Поряд із цим страхування ризику професійної відповідальності адвоката дає можливість сприяти забезпеченню захисту майнових прав і інтересів клієнтів. Дані положення певним чином гарантують адвокатам захищеність від позовів проти них та зауважень щодо недостатності їх компетенції.

Загалом, удосконалення та модернізація законодавства України шляхом внесення доповнень, запозичення іноземного досвіду в нормотворчому процесі допоможе належним чином урегулювати діяльність апарату адвокатури в цілому, а також кожного адвоката, як окремої його одиниці. Таким чином, більшого уточнення набудуть питання відповідальності осіб, що здійснюють адвокатську діяльність, що гарантуватиме захист прав і законних інтересів тих, хто потребує правничої допомоги.

Список використаної літератури:

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012. № 5076-VI. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>.
2. Бакаянова Н. М. Принципи адвокатури. *Часопис Київського університету права*. 2016. №4. С. 298-302. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.1&Image_file_name=PDF/Chkup_2016_4_69.pdf
3. Сахарова Ю. «Не можу залишатись осторонь, коли хтось потребує мого втручання як адвоката»: інтерв'ю з О. Просянюк. *Закон і Бізнес*. 07.02–13.02.2014. URL: https://zib.com.ua/ua/69797chlen_disciplinarnoi_palati_kmkdka_oprosyanyuk_ne_mozhu_zali.html.
4. Елисеев Н. Г. Гражданское процессуальное право зарубежных стран: учебник для вузов. 2-е изд., перераб. и доп. Москва: Проспект: ТК Велби. 2006. 602 с.

5. Вільчик Т. Б. Відповідальність адвоката перед клієнтом: напрями гармонізації законодавства України до європейських стандартів. *Форум права*. 2016. № 1. С. 30–36. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2016_1_7.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Ковальчук Інна Сергіївна**

Руська О.В., Селих Є.М.

*студенти 2-го курсу магістратури факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ВИДИ АДВОКАТСЬКОЇ РЕКЛАМИ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Сьогодні просліджується значне зростання чисельності адвокатів в Україні, що спричиняє активне обговорення, вченими та практикуючими адвокатами, питань пов'язаних з поширенням реклами їх діяльності. Тому вбачається актуальним дослідити нові вітчизняні і зарубіжні можливості рекламування послуг адвоката та визначити певні межі допустимої реклами згідно з правилами адвокатської етики.

В Україні діє закон «Про рекламу» і на його основі можна визначити певні форми та засоби рекламної діяльності для захисників. Так, на нашу думку, рекламу адвокатських послуг можна поділити, в залежності від місця і способу розташування, на зовнішню і внутрішню.

До зовнішньої реклами можна віднести інформаційні рекламні щити і білборди. Зазвичай, таку рекламу адвокати використовують при наявності власного офісу і з дозволу, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, та в порядку, встановленому цими органами на підставі типових правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України [1]. Крім того, можливе розміщення інформаційних наліпок або листівок на будинках, стовпах та на інших спорудах, але лише з дозволу власників цих будинків або уповноважених органів.

Зауважимо, що до цього виду можна віднести і розміщення реклами на транспорті. При чому це може бути або власний транспорт адвоката, або громадський. Часто адвокати розміщують на транспортних засобах свій номер телефона і позначення «адвокат».

До внутрішньої відносять рекламу, яка розміщується в межах певних помешкань (вивіски, візитівки, плакати, тощо). При цьому потрібно